

[เรื่อง จาก ป ก]

คมกฤษ กล่อมเกลี้ยง

วิชาเอกนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการสื่อสาร

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

แฟชั่นมุสลิมชายแดนภาคใต้ เครื่องครัด สวยงาม และตาม**เทรนด์**

ไถ่งามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง สุภาพซิดที่กล่าวถึงความสวยความงามกับ
ผู้หญิงที่จะพึงเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการประดิษฐ์ประดอยตกแต่ง ทั้งการตกแต่งด้วย
เครื่องสำอาง และความสวยงามที่น่าสม้ยอย่างเช่นเสื้อผ้าอาภรณ์ต่างๆ

ปัจจุบันแฟชั่นยอติของเมืองไทยใน
ตอนนี้คงหนีไม่พ้นกระแสเกาหลีที่กำลังเป็นที่
นิยมกันในหมู่วัยรุ่น ตรงกันข้ามแฟชั่นของ

ผู้หญิงชาวมุสลิมกลับมุ่งเน้นความถูกต้องตาม
หลักศาสนาอิสลาม แต่กลับมีความสวยงามใน
การออกแบบประยุกต์

หนังสือพิมพ์สมาร์ทนิวส์ เดือนตุลาคม ที่ผ่านมามีข้อมูลจากศูนย์อำนวยการจังหวัดชายแดนภาคใต้ ระบุว่า ปี 2553 มีกลุ่มผู้ผลิตเครื่องแต่งกายมุสลิมไม่น้อยกว่า 500 ครัวเรือน อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีมูลค่าการตลาดต่อปีไม่น้อยกว่า 250 ล้านบาท แต่ด้วยพฤติกรรมของมุสลิมที่เปลี่ยนแปลง การแต่งกายในรูปแบบที่ทันสมัย มีการประดับประดา ทำให้ผลิตภัณฑ์ใหม่ออกสู่ตลาดมากขึ้น มีการคาดการณ์กันว่าปี 2554 มูลค่าการตลาดจะสูงถึง 1,000 ล้านบาท (หน้า 2)

อิญาบจุดขาดได้แค่ไหน?

รองศาสตราจารย์ ดร.อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยอิสลามนานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กล่าวว่า การสวมเสื้อผ้าของผู้หญิงชาวมุสลิมที่เรียกกันว่า อิญาบ คนทั่วไปมักคิดว่า คือ ผ้าคลุมเฉพาะส่วนศีรษะเท่านั้น แต่แท้ที่จริงแล้วมิใช่การสวมแต่ผ้าคลุมเฉพาะศีรษะเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงการสวมเสื้อผ้าปกปิดทั่วร่างกายเป็นเครื่องป้องกันความชู้ ที่ให้เห็นเพียงแต่เฉพาะส่วนใบหน้ากับฝ่ามือเท่านั้น

“แต่ถ้าหากย้อนเมื่อสมัยที่ศาสนาอิสลามเริ่มถือกำเนิดขึ้นในยุคแรกๆ ผู้หญิงชาวมุสลิมในยุคนั้นไม่ได้สวมใส่คลุมผ้าอิญาบ เพราะเมื่อก่อนจะเน้นเรื่องการศรัทธาในหลักคำสอนของพระเจ้า จนกระทั่งเมื่อ พระเจ้าอัลลอฮ์ ได้ประทานคำสั่งสอนผ่านทางท่านนบี มุฮัมมัด ว่าให้ผู้หญิงที่นับถือศาสนาอิสลามทุกคนควรสวมใส่ผ้าคลุมเพื่อปกปิดร่างกายและเป็นการป้องกันการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศตรงข้ามได้ จากนั้นไม่

นานผู้หญิงทุกคนเมื่อได้ยินคำสอนจากพระเจ้าอัลลอฮ์ ผ่านจากปากของท่านนบี โดยเฉพาะภรรยาของนบี ได้ดึงผ้ามาห่ม ผ้าปุโตะี มาคลุมเป็นอิญาบทันที เมื่อได้รับฟังเสร็จสิ้น” รศ.ดร.อิบรอฮีม กล่าว

รศ.ดร.อิบรอฮีม ยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า แฟชั่นอิญาบของชาวมุสลิมเกิดจากการผนวกผ้าคลุมอิญาบธรรมดาตามาดัดแปลงสร้างสรรค์ให้ดูสวยงาม แต่ไม่ผิดหลักการ ซึ่งลวดลายของผ้านั้นต้องไม่มีรูปเคารพบูชา ในส่วนของสีสันทันเนื้อผ้าอิสลามไม่ได้ห้ามในเรื่องของสี คือสามารถสวมใส่ได้ทุกสี แม้กระทั่งงานศพ ก็สามารถสวมใส่อิญาบสีแดงได้

“การสวมผ้าอิญาบ เป็นการใส่เพื่อปกปิดและป้องกันเท่านั้น มิได้สวมใส่ไว้เพื่อโอ้อวดความมั่งคั่งร่ำรวย สะดุดตาเหยียดนเพศตรงข้าม แต่ถ้าหากสวมใส่ให้สามีชื่นชมถือว่าไม่เป็นไร เพราะอิญาบเป็นอาภรณ์จากพระเจ้า” รศ.ดร.อิบรอฮีม กล่าว

ด้านนางวัลลภา นิละไพจิตร กรรมการฝ่ายกิจการสตรี เยาวชน และครอบครัว มูลนิธิเพื่อศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย และคณะอนุกรรมการสตรีของวุฒิสภา กล่าวว่า การแต่งกายแบบมิดชิดเป็นหลักปฏิบัติที่ให้หญิงสาวมุสลิมแต่งกายอย่างเรียบร้อย ปกปิดร่างกาย เห็นได้เฉพาะส่วนใบหน้ากับฝ่ามือเท่านั้น เป็นหลักคำสอนจากพระคัมภีร์อัลกุรอาน

“ถ้าหากย้อนไปเมื่อประมาณ 30 ปีที่แล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสให้จุฬาราชมนตรีถ้วนสุวรรณศาสนศาสตร์ ทำการแปลพระคัมภีร์อัลกุรอาน จากฉบับภาษาอาหรับเป็นภาษาไทย เพื่อวัตถุประสงค์ให้มุสลิมชาวไทยได้ปฏิบัติตามถูกต้อง และบ่งบอกความเป็นอิสลาม

ผ่านเครื่องแต่งกาย เมื่อทำการแปลพระคัมภีร์ อัลกุรอานเรียบร้อยแล้ว พระองค์ทรงพระราชทาน ทุนทรพย์ในการตีพิมพ์เผยแพร่ตามมัสยิดทั่วประเทศไทยและพสกนิกรที่นับถือศาสนาอิสลาม จากนั้นชาวมุสลิมนำไปถือเป็นหลักปฏิบัติ ดำรงใช้เพื่อให้เป็นมุสลิมที่ดี” นางวัลลภากล่าว ก่อนจะเล่าถึงบทบาทในการรณรงค์เรื่องนี้

“จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ.2528-2529 ก็ได้รับเชิญให้เป็นประธานงานเมาลิดกลาง จึงได้ใช้โอกาสนี้ทำการรณรงค์ให้ผู้หญิงชาวมุสลิมทุกคนสวมคลุมฮิญาบ มีทั้งตัวอย่างการแต่งกาย การออกแบบเครื่องแต่งกายที่เรียบร้อย สวยงาม และตอนนั้นผู้ที่เป็นเจ้าของนิตยสารนิตาและบรรณาธิการในสมัยนั้น ได้ร่วมกันปรึกษาและทบทวนในพระคัมภีร์ด้วย”

นางวัลลภาเปิดเผยว่าการแต่งกายของผู้หญิงมุสลิมในช่วงแรกจะเรียบง่าย อาจจะไม่สวยงามมาก เพราะยังไม่มีการออกแบบ อาจจะเป็นการสวมใส่ในสไตล์ของฝรั่ง คือ เสื้อแขนยาว กระโปรงก็ยาวลงมา ส่วนผ้าคลุมก็ปกปิดอย่างที่เราเห็นกันในปัจจุบัน ในตอนนั้นสีสันทันยังคงเรียบ ๆ จนกระทั่งได้ไปดูงานที่ต่างประเทศ อาทิ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ปากีสถาน และเหล่าประเทศแถบอาหรับ เห็นการแต่งของประเทศเหล่านั้นว่าเป็นการแต่งกายที่เรียบร้อยสวยงาม ได้นำเอาการตกแต่งอะไรหลายอย่างเข้ามาในเมืองไทย

“ที่จริงแล้วการตกแต่งอะไรก็ตามถือว่าไม่มีผิดอะไร แต่ขอให้เรียบร้อย ในที่สุดการประดิษฐ์ตกแต่งจึงได้กลายเป็นแฟชั่นในปัจจุบัน” อนุกรรมการสตรีของวุฒิสภา กล่าว

นางวัลลภาแสดงความคิดเห็นว่าการแต่งกายของแต่ละคน ไม่ได้มีใครเป็นเจ้าของ การออกแบบการแต่งกาย แต่ขึ้นอยู่กับความคิด

และการออกแบบของแต่ละคน แต่การแต่งกายที่แท้จริงของอิสลาม คือ เรียบร้อยและถูกต้องตามหลักการอิสลาม ในความเป็นผู้หญิงมุสลิมทุกคนย่อมมีความสวยงามอยู่แล้ว ตั้งแต่เด็กถึงผู้ใหญ่

เธอเห็นว่าข้อดีของการสวมคลุมฮิญาบนั้น อยู่ในกรณีของเด็กด้วยใบหน้าที่ยังอวบอิมก็จะดูน่ารัก เมื่อสวมใส่ฮิญาบ แม้กระทั่งผู้ใหญ่เองสามารถปกปิดริ้วรอยเหี่ยวย่นได้ หรือคนอ้วนที่มีน้ำหนักมาก ชุดฮิญาบสามารถช่วยในการปกปิดส่วนเกิน ทำให้ไม่น่าเกลียดมากนัก และอีกส่วนหนึ่งโดยนัยยะเป็นเครื่องป้องกันร่างกายไม่รอดโฉมของสตรี เพื่อที่จะแสดงความรักนวลสงวนตัว

ในช่วงเทศกาลการถือศีลอด ผู้หญิงมุสลิมบางส่วนจะแต่งกายสวมเสื้อผ้าแขนยาว กระโปรงยาว สีขาวเข้ามัสยิดทำพิธีการละหมาด แต่เชื่อว่า จะไม่สามารถใส่ชุดที่มีสีสันทันได้ เพียงแต่อย่าให้มีสีสันทันจุดจาดสะดุดตาเกินไป

ในส่วนของการคลุมฮิญาบส่วนเฉพาะศีรษะ ไม่มีรูปแบบที่ตายตัว กล่าวคือ มักมีการเปลี่ยนแปลงอยู่บ่อยครั้ง อีกทั้งขึ้นอยู่กับผู้สวมใส่ว่าจะออกแบบการสวมของตนอย่างไร ให้เข้ากับรูปหน้าของตนเอง จะคลุมแบบไหนก็ได้โดยใช้ผ้าชิ้นเดียว อีกทั้งยังเป็นศิลปะในการคลุมผ้า เพื่อปกปิด เปิดได้เฉพาะหน้ากับฝ่ามือเท่านั้น

ขณะที่การประดับประดาขึ้นอยู่กับความพอใจของแต่ละคน แต่โดยมากแล้วก็ไม่ได้เน้นความหรูหรามากเกินไป ส่วนคนที่ปิดหน้าด้วยก็แล้วแต่วัตถุประสงค์ของตน บางคนจะเก็บไว้ให้สามีได้ชื่นชมเพียงคนเดียว บางคนก็แสดงออกถึงความเคร่งครัด ซึ่งก็เป็นสิทธิของเขา

นางวัลลภา ยังได้กล่าวสอดคล้องกับ

รองศาสตราจารย์ ดร.อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต
ว่า เรื่องสีสันของผ้าคลุมฮิญาบนั้นสามารถ
สวมใส่ได้ทุกสี เพราะฮิญาบเป็นอาภรณ์จาก
พระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน

ประวัติศาสตร์เสื้อผ้าอาภรณ์ของคน ชายแดนใต้

ข้อมูลจากบทความวิจัย เรื่อง “ประวัติการใช้
ผ้าคลุมผม และหมวกปีกเยาะห์ ในสามจังหวัด
ชายแดนภาคใต้” ของ รศ.จอร์จันท์ บัวแก้ว และ
คณะ ระบุว่าแต่เดิมการแต่งกายของชาวมุสลิม
ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับรูปแบบ
วัฒนธรรมจากศาสนาฮินดูกับศาสนาพุทธ
จนกระทั่งเมื่อเข้าสู่ยุคการเปลี่ยนแปลงในการ
นับถือศาสนาอิสลามที่เคร่งครัด การดำเนินชีวิต
ที่ขัดกับหลักศาสนาอิสลามจึงได้เริ่มหายไป เช่น
การแต่งกายของชาวลังกาสุกะ ที่คล้ายกับ
การแต่งกายของชาวอินเดีย คือการนุ่งผ้าผืน
เดียวใช้พันรอบตัว ชายผ้าด้านหนึ่งนำมาพาดไหล่
เรียกว่า *ไดตี*

ไม่ปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนว่า ในบริเวณ 3
จังหวัดชายแดนภาคใต้เริ่มสวมฮิญาบเมื่อไร พบ
เพียงหลักฐานภาพถ่ายการแต่งกายของคหบดี
เมืองปัตตานี ในสมัย ร.5 ที่สวมเสื้อตัวยาว แขน
ยาว นุ่งผ้าตาหมากรุก ห่มสไบแล้วเกล้ามวยต่ำ
ส่วนคนรับใช้กระโจมอก นุ่งผ้าถุงผ้าตาหมากรุก
และยังไม่มีการใช้ผ้าคลุมผม จนกระทั่ง เมื่อ
รัชสมัย ร.6 เริ่มมีการใช้ผ้าฮิญาบคลุมหัวสตรีเป็น
บางส่วน แต่ในสมัย ร.7 กลับไม่พบหลักฐานแต่
อย่างใด

สันนิษฐานว่า ผู้หญิงมุสลิมน่าจะมีการใช้ผ้า
คลุมเรื่อยมา ทั้งปิดผมบางส่วนและปิดมิดชิด จน
กระทั่ง สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ในเดือน

ธันวาคม พ.ศ.2481 ทางรัฐบาลสมัยนั้น ได้
ประกาศนโยบายสร้างชาติเพื่อเข้าสู่ความเป็น
อารยะ ข้าราชการท้องถิ่นได้ชักจูงให้ผู้หญิง
มุสลิมเปลี่ยนจากนุ่งผ้าโสร่งและคลุมผมตาม
ประเพณี เปลี่ยนการนุ่งผ้าถุงไทย กระโปรงแบบ
ชาวตะวันตก และสวมหมวกแทนผ้าคลุมผม

ต่อมาการแต่งกายได้พัฒนา โดยเฉพาะในหมู่
ของหญิงสาว เสื้อก็มีลักษณะคล้ายเสื้อบายอแต่
เน้นรูปทรงกว่า เสื้อแบบนี้เรียกว่า *บางง* เป็นเสื้อ
ที่ได้รับอิทธิพลมาจากอินโดนีเซีย ส่วนสตรีที่เป็น
ฮัจยะห์ นิยมคลุมผมด้วยผ้า 2 ผืน ผืนหนึ่งเป็น
ผ้าสีขาวบางๆ มีลวดลายเล็กๆ หรือไม่มี เรียกว่า
ม็อดูวาระห์ เป็นผ้าที่ซื้อมาจากซาอุดีอาระเบีย
ใช้สำหรับปิดผมให้มิดชิด และอีกผืนหนึ่งเป็นผ้า
ปานสำหรับคลุมตามประเพณีท้องถิ่น

เมื่อมีกลุ่มตะวะห์มาช่วยเผยแผ่ศาสนา ทำให้
ศาสนาอิสลามมีบทบาทต่อการแต่งกายของชาว
ไทยมุสลิมมากขึ้น กล่าวได้ว่าเป็นการปฏิวัติการ
แต่งกายก็ยอมได้ ฉะนั้นภาพการแต่งกายคล้าย
ชาวอาหรับ ชาวปากีสถาน ชาวบังกลาเทศและอื่นๆ
ได้ปรากฏให้เห็นตามท้องถิ่น แต่ในขณะเดียวกัน
เอกลักษณ์การแต่งกายดั้งเดิมก็ถูกดัดแปลงให้
เข้ากับหลักศาสนาอิสลามและสมัยนิยมตามลำดับ

ในปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา
อิสลามหรือปอเนาะเกิดขึ้นทั่วไปในท้องถิ่น แต่ละ
โรงเรียนกำหนดให้นักเรียนหญิง แต่งกายปกปิด
ให้มิดชิดตามหลักศาสนาอิสลาม ในระยะแรก
เรียกชุดนี้ว่า *ชุดตะวะห์* (ตามชื่อกลุ่มตะวะห์) ต่อ
มาเป็นที่รู้จักกันในชื่อชุด *ฮิญาบ* ซึ่งประกอบด้วย
เสื้อทรงสีขาว ผ้าถุงสีพื้นยาวกรอมเท้า จุดเด่น
ของชุดนี้คือ ผ้าคลุมผมซึ่งประกอบด้วยผ้าสีดำ
สำหรับปิดผมแล้วคลุมทับด้วยผ้าขาวหรือดำยาว
คลุมไหล่ อีกชิ้นหนึ่ง

“ฮิญาบนำเข้า” กำลังเป็นที่นิยม

ทางด้าน นางสาว ดัชณี อินทรชุต เจ้าของร้านเสื้อผ้ามุสลิม ยา-ณี ถนนเจริญประดิษฐ์ หน้ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี เปิดเผยว่าลูกค้าส่วนใหญ่ที่เข้าในร้านของตนมักนิยมซื้อผ้าฮิญาบส่วนที่คลุมศีรษะที่นำเข้าจากประเทศมาเลเซีย ตกอยู่ที่ประมาณราคา 50-80 บาท ซึ่งลูกค้าส่วนใหญ่ที่ซื้อผ้านี้มักจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นนักเรียนจนไปถึงนักศึกษา เนื่องจากมีราคาที่ย่อมเยา ถูก เหมาะสมกับกำลังซื้อของเยาวชน

ลักษณะของเนื้อผ้าเป็นรูปแบบในการย้อมตัดเย็บ มีทั้งขนาดผ้าผืนยาว ผ้าสี่เหลี่ยม ผ้าสามเหลี่ยม แล้วแต่ลูกค้าจะชอบหรือถนัดที่จะสวมใส่ โดยรสนิยมของแฟชั่นเนื้อผ้าของประเทศมาเลเซียมักเปลี่ยนแปลงบ่อยมาก ทั้งลวดลายสีสันทัน จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ผ้าจากประเทศมาเลเซียมีราคาถูกกว่าผ้าชนิดอื่นๆ

ในส่วนของลูกค้ากลุ่มวัยทำงาน จะนิยมผ้าคลุมที่นำเข้าจากประเทศอินโดนีเซีย คือ ผ้าบาวันปัก ซึ่งจะมีราคาที่สูงกว่าของประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมาก ด้วยรายละเอียดในการปักเย็บที่มีลวดลายดอกไม้ปักเป็นจุดเด่น บวกกับความหนาของผ้าบาวันที่สวยงาม ทำให้ผ้าคลุมที่มาจากอินโดนีเซียมีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่มีกำลังซื้อ ซื้อผ้า 1 ผืน ตกอยู่ที่ราคาตั้งแต่ประมาณละ 700-1,500 บาท

นางสาวดัชณี ยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า ร้านของตนรวมไปถึงร้านอื่นๆ มักนิยมนำผ้านำเข้าจากประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และนครเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย โดยผ้าที่แพงที่สุดนั้นคือ ผ้าที่นำเข้ามาจากประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งมีคุณภาพเป็นงานฝีมือดีกว่าผ้าของประเทศอื่นๆ จึงมีราคาที่สูงกว่าผ้าชนิดอื่นๆ เป็นอย่างมาก

ด้าน นางตอยะยีบะร์ ยามา เจ้าของร้านแผงลอยขายเครื่องประดับแฟชั่นฮิญาบ แห่งหนึ่งในย่านตลาดโต้รุ่งในจังหวัดปัตตานี ที่เปิดเฉพาะวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ ในช่วงเย็นของวันดังกล่าว ได้เปิดเผยว่า ของที่นำมาขายได้แก่ เข็มกลัดต่างๆ ที่เป็นเครื่องประดับเสริมแต่งฮิญาบ นำเข้ามาจากประเทศเกาหลีใต้ มาเลเซีย และประเทศซาอุดีอาระเบีย ส่วนของประเทศไทยนั้นก็มีส่วน โดยสินค้าที่เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ ของประเทศไทยที่ผลิตจากอำเภอแม่สอด จังหวัดเชียงราย เนื่องจากมีความสวยงามมากกว่าและที่สำคัญมีราคาที่ถูกลงกว่าของประเทศอื่นๆ

โดยราคานี้ เข็มกลัดจากประเทศเกาหลีราคา 350 บาทขึ้นไป ได้สั่งซื้อจากญาติของตนที่อยู่ในประเทศเกาหลี ในส่วนของเข็มกลัดที่มาจากประเทศมาเลเซียจะตกอยู่ที่ราคา 159-199 บาท ของประเทศอินโดนีเซียจะตกอยู่ที่ราคาอันละ 280 บาท ส่วนที่แพงที่สุด คือ ที่ห้อยและเข็มกลัดจากนครเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ที่ตกอยู่ราคาอันละ 1,200 บาท เพราะวัสดุที่ใช้ในการผลิตทำมาจาก นาค จึงมีราคาที่สูงกว่าของประเทศอื่นๆ

นางสาวอาติลา หะยีสาและ นักศึกษาคณะวิทยาการสื่อสาร ได้เปิดเผยถึงกระแสการสวมใส่เสื้อผ้าฮิญาบของนักศึกษาบางส่วนว่า ในสมัยนี้เสื้อผ้าฮิญาบที่เห็นเป็นที่นิยมมากที่สุด คือ ของประเทศมาเลเซีย เนื่องจากมีราคาถูก และมีรูปแบบหลากหลายและมักเปลี่ยนแปลงอยู่บ่อยครั้ง ส่วนใหญ่ผู้หญิงมุสลิมทุกคนมักจะมีเก็บไว้ในตู้เสื้อผ้า ทุกสี ในการแต่งกายแต่ละครั้งต้องแต่งกายเพื่อให้เข้ากับชุดตั้งแต่หัวจรดเท้า รวมไปถึงรูปร่างหน้าตาของแต่ละคนด้วย ในส่วนของ

ผ้าคลุมศีรษะ กลุ่มวัยรุ่นมักนิยมใช้ผ้าผืนยาว โดยเลียนแบบจากดาราที่เป็นชาวมาเลเซีย ซึ่งได้ชมทางเว็บไซต์ youtube.com (ยูทูป ดอทคอม) ที่มีดารามาเลเซียแนะนำวิธีการคลุมผ้า ธิญาในรูปแบบใหม่ๆ ทั้งเทคนิค วิธีการ紗刺 การสวมผ้าแพชั่นใหม่ที่คิดขึ้นเองของเหล่า ดารามาเลเซีย สวมคลุมผ้าให้เห็นกันแบบสดๆ ผ่านเว็บไซต์ เพื่อที่จะเข้าใจและปฏิบัติได้ง่าย

นางสาวอาติลา ยังได้กล่าวต่อไปอีกว่าสมัยนี้วัยรุ่นในบ้านเราเริ่มที่จะนิยมสั่งซื้อเสื้อผ้า ธิญาบรมไปถึงผ้าคลุมศีรษะผ่านทางเว็บไซต์ Facebook เนื่องจากเว็บไซต์ดังกล่าวเป็นที่นิยม และแพร่หลายเป็นอย่างมาก อีกทั้งทางร้านที่ขาย เสื้อผ้ามุสลิม ได้คิดค้นที่จะเข้าถึงกลุ่มลูกค้าให้ได้มากที่สุด จึงได้ใช้เว็บไซต์ดังกล่าวเป็นที่เผยแพร่ ประกาศขายสินค้าในราคาที่ต่ำกว่าร้านทั่วไป อีกทั้งเจ้าของร้านยังได้นำรูปภาพ พร้อมทั้งอธิบายคุณสมบัติ พร้อมด้วยราคา จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของลูกค้ากลุ่มวัยรุ่นในยุคที่การสั่งซื้อ ที่รวดเร็ว สะดวก และทันยุคทันสมัย

แฟชั่นมุสลิมชายก็แรง

หนังสือพิมพ์สมาร์ทนิวส์ เปิดเผยว่า กระแส เรื่องการแต่งกายมุสลิมนั้นไม่ได้มาแรงเพียงใน หมู่ผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นในหมู่ผู้ชายด้วย โดยร้านขายเสื้อผาระบุว่าเทรนด์ผู้ชายจะเน้น เสื้อผ้าที่ตัดเย็บละเอียดมากขึ้น เช่น ชุดปกก็ยังมี ชายดี มีกระเป๋าสองข้าง คอตติดกระดุม และเน้น สีเยอะขึ้นทำให้ต้องนำผ้าหลากสีกว่าสมัยก่อน บางคนก็ชอบลวดลายที่แตกต่างจากเมื่อก่อน เป็นผ้าคอตตอน ตอนนี้เป็นใหม่สังเคราะห์ มากขึ้น เน้นสวมใส่สบายเป็นหลัก

ส่วนชุดใส่ทำงาน ผู้ชายจะเน้นผ้าบาติก

สำหรับสนนราคาเสื้อหรือชุดปกก็จะอยู่ที่ตัวละ 600-800 บาท ผ้าบาติกราคาตั้งแต่ 350-2,500 บาท โดยมีร้านตัดเย็บในปัตตานีเป็นศูนย์ส่งขายทั่วประเทศ ขณะที่อีกแหล่งหนึ่งก็คือสั่งนำเข้าจาก ประเทศอินโดนีเซีย

ฮานา อารีส เจ้าของร้านอารีสเทรตจิง เปิด เผยกับหนังสือพิมพ์สมาร์ทนิวส์ ว่า ร้านของตน นำเข้าเสื้อผ้าจากอินโดนีเซียปีละ 2 ครั้ง โดยจะ จำหน่ายทั้งงานแมลิดกลางกระเป๋ และงานฮาลาล ที่สงขลา หลังออกงานดังกล่าว พบว่ามีลูกค้าให้ ความสนใจมาก โดยเฉพาะกลุ่มลูกค้าผู้หญิงที่ นิยมการแต่งกายหลากหลายสไตล์มากขึ้น เมื่อ ก่อนธิญาจะคลุม แต่ปัจจุบันก็มีผ้าปาวาเป็น ลักษณะการพันแทน ผ้าจากอินโดนีเซียนั้นมีลาย หลากหลายให้เลือก

ส่วนนายอาซัน บินเต๊ะ เจ้าของร้านเสื้อผ้า มุสลิมตลาดปลาชะระเบบุว่า ทางร้านจะเป็น ผู้ออกแบบและส่งให้ร้านที่อินโดนีเซียตัดเย็บ ซึ่ง จะได้ราคาดีกว่ามาก เพราะค่าแรงถูกและมีมือ ประณีตกว่า อีกทั้งลวดลายจากอินโดนีเซียก็ กำลังเป็นที่นิยม (๕)

อ้างอิง

กองบรรณาธิการ. เสื้อผ้ามุสลิมแฟชั่นอินโด-จีน ตลาดไทย ผู้ประกอบการแห่ปรับตัว รับมือจำละหวั่น. *สมาร์ทนิวส์* (ตุลาคม 2554) : 2.

จूरี่รัตน์ บัวแก้ว และคณะ. (2554) . ประวัติการ ใช้ผ้าคลุมผมและหมวกกปิเยาะห์ ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. สืบค้น เมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2555, สืบค้นจาก www.fatonline.com/.